

USNESENÍ

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy Filipa Dienstbiera, soudkyně Veroniky Juříčkové a soudce Petra Šuránka v právní věci žalobce: **S. A.**, zastoupeného JUDr. Petrem Novotným, advokátem, sídlem Archangelská 1, Praha 10, proti žalovanému: **Ministerstvo vnitra**, sídlem Nad Štolou 936/3, Praha 7, proti rozhodnutí žalovaného ze dne 4. 4. 2024, č. j. OAM-157/ZA-ZA11-ZA21-2024, o kasační stížnosti žalobce proti rozsudku Městského soudu v Praze ze dne 18. 10. 2024, č. j. 4 Az 12/2024-28,

t a k t o :

- I. Kasační stížnost žalobce **se odmítá**.
- II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :

I. Vymezení věci a řízení před městským soudem

- [1] Žalovaný rozhodnutím ze dne 4. 4. 2024 zamítl žádost žalobce o udělení mezinárodní ochrany jako zjevně nedůvodnou podle § 16 odst. 1 písm. a) zákona č. 325/1999 Sb., o azylu.
- [2] Rozhodnutí žalovaného napadl žalobce žalobou.
- [3] Městský soud shrnul, že předpokladem posouzení žádosti o udělení mezinárodní ochrany jako zjevně nedůvodné ve smyslu § 16 odst. 1 písm. a) zákona o azylu je naplnění kumulativních podmínek: že 1) žadatel neuvedl žádné skutečnosti, jež by svědčily o tom, že by mohl být vystaven pronásledování z důvodů dle § 12 zákona o azylu nebo že mu hrozí vážná újma podle § 14a zákona o azylu, a 2) žadatel uvedl výlučně ekonomické důvody. Žalobce přitom uvedl, že do České republiky přijel za prací a v ČR potřebuje vydělat peníze. V zemi původu neměl problémy se státními orgány, v návratu do země původu mu brání pouze obava, že by tam nesehnal dobrou práci. Žalobce neuvedl nic, co by mohlo indikovat pronásledování či hrozbu vážné újmy. Soud shledal, že podmínky pro zamítnutí žádosti jako zjevně nedůvodné byly v případě žalobce splněny.
- [4] Žalobu městský soud jako nedůvodnou zamítl.

II. Kasační stížnost a vyjádření žalovaného

[5] Proti rozsudku městského soudu se žalobce (stěžovatel) bránil kasační stížností dle § 102 a násl. zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále „s. ř. s.“). Kasační stížnost spojil s žádostí o přiznání odkladného účinku.

[6] Stěžovatel namítal, že skutkové závěry napadeného rozsudku nemají oporu ve spisu a rozsudek je nepřezkoumatelný, neboť se soud nevypořádal se všemi důvody žádosti o mezinárodní ochranu. Důvody žádosti soud zčásti ignoroval, zčásti nemístně zlehčoval. Podmínky pro udělení mezinárodní ochrany podle § 12, § 13, § 14, § 14a a § 14b zákona o azylu jsou dle stěžovatele splněny.

[7] Stěžovatel shrnul, že v řízení o žalobě prezentoval obavy z návratu do vlasti, a to s ohledem na fakt, že v Uzbekistánu panuje nedemokratický, diktátorský režim. V případě nuceného návratu stěžovatele do Uzbekistánu mu může hrozit uvěznění, mučení či nelidské a ponižující zacházení. Stěžovatel se proto s ohledem na prokazatelně dlouhodobě špatnou politickou situaci v domovské vlasti důvodně obává případného návratu do Uzbekistánu, jeho bezpečné vycestování do této země původu reálně vůbec není možné.

[8] Stěžovatel navrhl, aby Nejvyšší správní soud rozsudek městského soudu zrušil a věc mu vrátil k dalšímu řízení.

[9] **Žalovaný** ve vyjádření uvedl, že ve věci byly shromážděny relevantní podklady a rozhodnutí ve věci bylo vydáno v souladu se zákonem. Námitky v kasační stížnosti jsou obdobné námitkám uplatněným v žalobě, v rozsudku městského soudu lze nalézt odpovědi i na kasační námitky.

III. Posouzení věci Nejvyšším správním soudem

[10] Judikatura Nejvyššího správního soudu zdůrazňuje, že důvody kasační stížnosti se musí upínat k rozsudku krajského soudu, neboť kasační stížnost je podle § 102 s. ř. s. opravným prostředkem právě proti rozsudku krajského soudu; smyslem řízení o kasační stížnosti tak je polemika s rozhodnutím krajského soudu (usnesení NSS ze dne 3. 6. 2003, č. j. 6 Ads 3/2003-73). Kasační stížností proto nelze brojit proti rozhodnutí žalovaného, aniž by stěžovatel reagoval na rozhodnutí krajského soudu o žalobě proti rozhodnutí žalovaného. Takové námitky jsou dle § 104 odst. 4 s. ř. s. nepřípustné, neboť se neopírají o žádný z důvodů uvedených v § 103 s. ř. s. (srov. usnesení NSS ze dne 30. 6. 2020, č. j. 10 As 181/2019-63, č. 4051/2020 Sb. NSS). Uvedení konkrétních stížných námitek zároveň nelze nahradit zopakováním námitek uplatněných v žalobě, neboť žalobní námitky směřovaly proti jinému rozhodnutí, než je rozhodnutí přezkoumávané Nejvyšším správním soudem (rozsudek NSS ze dne 26. 10. 2007, č. j. 8 Afs 106/2006-58).

[11] Současně je potřeba zdůraznit, že řízení před soudy ve správním soudnictví je ovládáno zásadou dispoziční. Rozsah přezkumu předurčuje žalobce žalobou, resp. v řízení před Nejvyšším správním soudem stěžovatel kasační stížností. S výjimkami uvedenými v § 109 odst. 4 věta za středníkem s. ř. s. je Nejvyšší správní soud vázán důvody vymezenými v kasační stížnosti (§ 109 odst. 4 věta před středníkem s. ř. s.), preciznost formulace obsahu stížnostních bodů a jejich odůvodnění v kasační stížnosti tak do značné míry předurčuje obsah rozhodnutí Nejvyššího správního soudu (srov. např. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 23. 6. 2005, č. j. 7 Afs 104/2004-54). Kasační stížnost proto musí obsahovat konkrétní a individualizovaná skutková tvrzení ve vztahu k věci i k osobě stěžovatele, doprovázená konkrétní právní argumentací (vztaženou k situaci stěžovatele), z níž plyne,

pokračování

z jakých důvodů považuje stěžovatel napadený rozsudek krajského soudu za nezákonný (srov. rozsudek NSS ze dne 27. 10. 2004, č. j. 4 Azs 149/2004-52, č. 488/2005 Sb. NSS, či rozsudek rozšířeného senátu NSS ze dne 20. 12. 2005, č. j. 2 Azs 92/2005-58).

[12] Projednávaná kasační stížnost se však, vedle shrnutí skutkových okolností, omezila pouze na paušální konstatování, že podmínky pro udělení mezinárodní ochrany byly splněny a bylo namístě žádosti stěžovatele vyhovět, obecně formulovanou námitku, že skutkové závěry nemají oporu ve spisu, a námitku nepřezkoumatelnosti, kterou stěžovatel spatřoval v tom, že soud se řádně nevypořádal s důvody žádosti o mezinárodní ochranu, resp. tyto důvody zlehčoval či ignoroval.

[13] Takové námitky se však s výše vysvětleným rozměrem dispoziční zásady v řízení o kasační stížnosti neshodují. Skutková tvrzení i právní výtky stěžovatele vůči napadenému rozsudku městského soudu v projednávaném případě jsou zcela paušální a frázovité a fakticky směřují proti rozhodnutí žalovaného. Na tom nic nemění parafráze zákonného vymezení důvodů kasační stížnosti podle § 103 s. ř. s. Na vypořádání poskytnuté v rozsudku městského soudu kasační stížnost nijak nereaguje.

[14] Zcela obecná a především nemístná je i námitka nepřezkoumatelnosti stěžovatelem spatřované v tom, že městský soud se řádně nevypořádal s důvody žádosti o mezinárodní ochranu, resp. tyto důvody zlehčoval či ignoroval. Především, úkolem krajského soudu není vypořádávat tvrzené důvody žádosti o mezinárodní ochranu, ale žalobní námitky formulované žalobcem vůči napadenému rozhodnutí správního orgánu. Stěžovatel ostatně ani nijak nespecifikoval, které důvody žádosti vzhledem k uplatněným žalobním námitkám soud nevypořádal či které důvody zlehčoval.

[15] Nejvyšší správní soud shrnuje, že stěžovatel v kasační stížnosti neformuloval žádný z přípustných důvodů podle § 103 odst. 1 s. ř. s., který by skutečně mířil proti napadenému rozsudku městského soudu. Kasační stížnost je proto nepřípustná ve smyslu § 104 odst. 4 s. ř. s.

[16] Žádostí o přiznání odkladného účinku se Nejvyšší správní soud nezabýval, neboť kasační stížnost měla v případě stěžovatele odkladný účinek ze zákona (§ 32 odst. 5 zákona o azylu).

IV. Závěr a náklady řízení

[17] Vzhledem k výše uvedenému Nejvyšší správní soud kasační stížnost podle § 46 odst. 1 písm. d) s. ř. s. ve spojení s § 120 s. ř. s. jako nepřípustnou odmítl.

[18] O náhradě nákladů řízení bylo rozhodnuto podle § 60 odst. 3 věty první s. ř. s. ve spojení s § 120 s. ř. s. tak, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení, neboť kasační stížnost byla odmítnuta.

P o u č e n í: Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 19. března 2025

JUDr. Filip Dienstbier, Ph.D.
předseda senátu